

Catharina Stichting geeft goede voorlichting

Een moeder van 99 vraagt, ook al woont ze in een verzorgingshuis, de nodige aandacht. Met de verhuizing naar de Nieuwe Swinshoek in het vooruitzicht, wordt dat zeker niet minder.

Nel van 't Hoen, de dochter van Mies van der Ster wil niet klagen. "Moeder is niet zo moeilijk en bovendien doet de Catharina Stichting het gewoon goed als het over voorlichting en communicatie gaat."

"Vanmorgen nog is directeur Moes hier weer geweest om tekst en uitleg te geven", zegt mevrouw Van der Ster. "Zelf hoef ik gelukkig niet veel te doen; ik zie wel wat er gaat gebeuren. Mijn dochter is het slachtoffer." Zo voelt Nel zich in elk geval niet. Normaal gesproken doet ze boodschappen voor haar moeder en komt ze zo'n drie keer in de week op bezoek in de Swinshoek. "Dat is nu misschien wat meer. Je wil toch

weten wat er staat te gebeuren. Dat hoor je op de informatiebijeenkomsten en als je er een keer niet bij kan zijn, kun je het gewoon vragen of gebruik maken van het spreekuur." Mevrouw Van der Ster woont nu twee jaar in de Swinshoek. "Ik kookte op 96-jarige leeftijd nog zelf", zegt ze niet zonder trots. "Maar toen ben ik gevallen en ging het niet meer." Haar kamer is aan de krappe kant wat het manoeuvreren met een rolstoel lastig maakt. "De Nieuwe Swinshoek is een hele verbetering. Een slaapkamer, een eigen douche met toilet en vooral meer ruimte."

Nel realiseert zich dat er voor haar moeder veel gaat veranderen. Het gaat niet alleen om nieuwe huisvesting; ook de manier van zorgverlening

wordt anders. "Het wordt weer zelfstandig wonen en dat is voor ons allemaal wennen. Voor familie betekent het meer zorg en rompslomp. Nu kun je wel op de directeur gaan foeteren, maar hij kan er ook niets aan doen. Het is nu eenmaal zo." Moeder en dochter worden er niet nerveus van. De manier waarop de Catharina Stichting met de bewoners en de familie omgaat, draagt daar zeker aan bij. "Ze proberen je echt aan alle kanten te helpen", is de ervaring van Nel. De verhuizing komt echter voor een groot deel op haar schouders terecht. "Er moet straks wel vloerbedekking liggen. Gelukkig heb ik nog wat spulletjes van moeder thuis liggen. Die komen dus nog goed van pas. Er is ongetwijfeld nog meer nodig, maar dat zien we wel. Het komt allemaal goed."

4

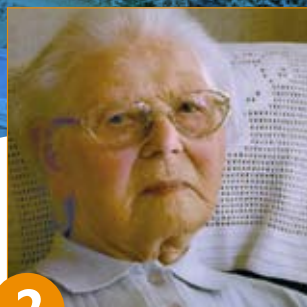
Vorderingen bouw

De bouw van het nieuwe woonzorgcentrum begint steeds duidelijker vormen aan te nemen. Na de zomervakantie kunnen de eerste bewoners hun intrek nemen in hun nieuwe woning.

Colofon

Redactie Marjo Elst, Ludie Spruit, en Jan Wolters
Vormgeving Dokkum communicatie
Druk Quadraat
Oplage 1.000 exemplaren

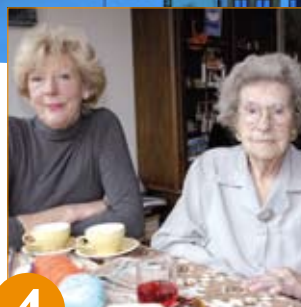
Catharina Stichting
Slagveld 37 - Brielle
T 0181 47 55 12
F 0181 47 82 21
E info@catharinastichting.nl
www.catharinastichting.nl

2 Sientje Torremans:
dat was best gezellig

3 Jos van de Lindeloof:
een omgeving die past

4 Nieuwe Swinshoek:
een hele verbetering

Laatste nieuws

Het nieuwe woonzorgcentrum dat straks verzorgingshuis Swinshoek gaat vervangen, heeft nu ook een naam: Stuifakkers. Op donderdag 6 mei is de nieuwe naam onthuld door Tine Walop, verzorgende, namens de medewerkers, en Pleun Briggeman, voorzitter cliëntenraad, namens de bewoners.

Het nieuwe eten ook in de nieuwbouw

Eten en drinken krijgen een veel prominentere plaats in het nieuwe woonzorgcentrum. Nu nog worden de maaltijden bereid in een productiekeuken; straks wordt het eten ter plekke in een open keuken klaargemaakt en direct geserveerd in het restaurant. Het nieuwe eten sluit beter aan op de wensen van moderne ouderen.

Voor de Catharina Stichting is de menselijke maat het uitgangspunt. De stichting is een kleinschalige organisatie met zorg-, wonen- en welzijnsproducten op maat vanuit daadwerkelijke betrokkenheid. Op deze manier wordt tegemoet worden gekomen aan individuele wensen en behoeften van ouderen.

Eten en drinken worden in het nieuwe concept dichterbij de bewoners/gasten gebracht. De verbetering van kwaliteit en service komt de beleving, de sfeer en de ambiance ten goede en daarmee de tevredenheid over het eten en drinken. Leemgaarde heeft dat al laten zien. Het woonzorgcentrum beschikt over een

eigen keuken met restaurant waar bewoners en omwonenden gebruik van kunnen maken. Niet alleen het nieuwe woonzorgcentrum in Rockanje krijgt eenzelfde concept, ook het Catharina Gasthuis wordt uitgerust met een nieuwe open keuken met restaurant.

“Onze gasten kunnen straks in een heel prettige omgeving eten”, zegt Egon Scharloo, hoofd voeding van de Catharina Stichting. “Als mensen beter smaakt, smaakt het ook lekkerder en

Veranderingen voor personeel

Voor het keukenpersoneel (een kok en vijf keukenassistenten) verandert er straks veel. Ze staan niet langer in een afgesloten ruimte, maar in een open keuken. Ze zijn voor iedereen in het restaurant zichtbaar en hebben zo direct contact met de gasten. Het is een hele overgang en een grote uitdaging; iedereen zal eraan moeten wennen. Van backoffice naar frontoffice vraagt een servicegerichte en gastvrije opstelling. Het personeel is enthousiast. “Wij zijn er voor onze gasten. Die moeten straks in het restaurant optimaal kunnen genieten van hun eten. Als keukenbrigade gaan we ervoor zorgen dat ze het echt naar hun zin hebben, zowel wat het eten betreft als de sfeer in het restaurant.”

voelen ze zich beter.” De gasten kunnen het eten dat in de open keuken wordt bereid, zien, horen, ruiken en bij wijze van spreken zelfs voelen. De Catharina Stichting speelt hiermee in op de trend dat ouderen tegenwoordig meer gewend zijn om van een restaurant gebruik te maken. Voor de oudere generatie was buiten de deur eten vaak een uitzondering.

De inrichting van het nieuwe restaurant straalt een en al sfeer uit. Lichte en frisse kleuren en speciaal afgestemd meubilair, waarin de gasten zich prettig

voelen. “Het wordt gewoon heel aantrekkelijk om in het restaurant te eten”, weet Egon. Het wil niet zeggen dat het eten van de centrale keuken niet wordt gewaardeerd; integendeel. Er kleven nadelen aan de huidige werkwijze. De bewoners moeten nu aangeven wat ze anderhalve week later willen eten en de keus is beperkt.

In het restaurant van de nieuwbouw kunnen de gasten een keus maken uit een uitgebreide kaart. Er is een wisselend dagmenu met diverse alternatie-

ven en natuurlijk varieert het aanbod met de seizoenen. Volop keus dus en wat men wil eten hoeft straks niet meer lang van tevoren worden aangegeven; dat kan gewoon op de dag zelf. Het restaurant staat niet alleen open voor de eigen bewoners; ook omwonenden en andere Rockanjenaren kunnen er eten. Bewoners die liever op hun kamer eten, kunnen gebruik maken van de roomservice.

Egon is ervan overtuigd dat het nieuwe eten in het nieuwe woonzorgcentrum een succes wordt.

Sientje Torremán

Sientje Torremán: na 102 jaar weer verhuizen

In haar lange leven is Sientje Torremán-van Toledo vele keren verhuisd en nu op 102-jarige leeftijd moet het nog een keer gebeuren. “Er zit niets anders op”, realiseert ze zich. “Om eerlijk te zijn, zie ik er wel een beetje tegenop.” Aan de andere kant weet ze dat ze wordt geholpen en dat ze zich eigenlijk geen zorgen hoeft te maken.

Dat de Nieuwe Swinshoek een mooi en modern gebouw wordt, neemt Sien Torremán zonder meer aan. “Voor mij is het hier echter groot genoeg. Ik kan niet zo veel meer. Lopen gaat niet meer; ik ben ook te bang om te vallen. Iets hoog of laag opzoeken, lukt niet meer. Daarom is het soms een beetje een rommeltje bij me”, verontschuldigt ze zich. “En dan moet je weten dat ik vroeger alles blindelings in de kast kon vinden.”

Mevrouw Torremán woont al meer dan twintig jaar in de Swinshoek. Ze zegt het te hebben getroffen met een kamer aan de voorzijde. “Ik heb hier een mooi uitzicht. Je ziet ook van alles; fazanten, konijnen en soms zelfs

een hertje. In het voorjaar kun je de natuur met de dag groener zien worden.” Dat gaat ze in de Nieuwe Swinshoek missen. Ze vindt het jammer dat voor een locatie in het dorp is gekozen. “De nieuwbouw had hier moeten staan”, vindt ze. “Toen ik hier kwam, ging ik vaak met een paar vriendinnen de natuur in voor een flinke wandeling. Dan waren we van twee tot vijf uur weg. In die tijd zaten we 's avonds bij elkaar op de kamer om te rummikubben. We speelden zelfs competities met de Leemgaarde, de Rozenhoek en het Gasthuis. Je had daar ook vrienden wonen.”

Mevrouw Torremán heeft een bewogen leven achter de rug. Ze had het

niet altijd even breed. “Te weinig om van te eten; te veel om van dood te gaan”, zo schetst ze de situatie in de crisisjaren. Samen met haar man Jan heeft ze drie kinderen gehad, van wie er al overleden zijn. Ze heeft vier kleinkinderen, twaalf achterkleinkinderen en zelfs drie achterachterkleinkinderen. “Het hoort natuurlijk niet om een kind te verliezen, maar je hebt het nu eenmaal niet voor het zeggen. Je kiest er ook niet voor om 102 te worden.” Met deze leeftijd is ze de oudste inwoner van Westvoorne. Mevrouw Torremán heeft nog een aantal jaren met twee zussen in Swinshoek gewoond; haar oudste zus zat zelfs in de kamer naast haar. “Dat was best gezellig.”

Niet achter de geraniums maar tussen de bloemen

De filosofie achter de inrichting van de tuinen rondom de Nieuwe Swinshoek is duidelijk; ouderen horen niet achter de geraniums te zitten, maar tussen de geraniums.

Landschapsarchitect Jos van de Lindeloof, die het liever heeft over bloemen, heeft het ontwerp afgestemd op de bewoners. “Door de inrichting van de tuinen en de woonomgeving moeten mensen zich aangetrokken voelen om naar buiten te gaan om er te genieten van een prettige omgeving die ook bij hen past.”

Uitdaging

Voor een landschapsarchitect lijkt het een grote uitdaging om voor de Nieuwe Swinshoek een fraai ontwerp te maken. De locatie is beperkt van omvang en de meeste ruimte wordt in beslag genomen door bebouwing. Van de Lindeloof heeft bewezen dat hij ook met weinig ruimte uit de voeten kan. In 2008 heeft zijn bureau de landelijke tuinenprijs gewonnen. Niet voor een groot ontwerp, maar voor een daktuin van nog geen veertig vierkante meter. “Op zo’n terras moet je geen potten met

bloemen en planten neerzetten. Door gebruik te maken van vlakken met verzonken groen krijg je het gevoel dat je echt in een tuin bent”, geeft Van de Lindeloof aan.

Tuinarchitect Zocher

Het werkterrein van het Delftse landschapsarchitectenbureau is breed; van kleine daktuinen, tuinen van villa’s, oude kloostertuinen tot de inrichting van schoolpleinen. Trots is Van de Lindeloof op de restauratie van het Agnetapark in Delft van de vermaarde tuinarchitect Zocher. Het grootste project is momenteel Meijendaal, het duingebied tussen Den Haag en Katwijk. “Samen met biologen, ecologen en duinwaterbedrijf Dunea werken we al vijftien jaar aan de herinrichting van dit gebied. Zoals het omvormen van een voormalig bloembollenveld van twaalf hectare in natuur.”

De Nieuwe Swinshoek is voor Van de

Lindeloof niet de eerste opdracht op dit specifieke terrein. “Trappen en sterk hellende vlakken liggen bij een woonvoorziening voor ouderen niet voor de hand. Alles blijft zo vlak mogelijk, maar wel met de mogelijkheid om de tuin, de bomen, struiken, planten en het groen van dichtbij te beleven. Oudere mensen willen zich niet verschuilen achter hoge heggen. Ze willen weten wat er buiten gebeurt; ze willen leven om zich heen.”

Kleurrijk

De tuinen van de Nieuwe Swinshoek worden gekenmerkt door losse beplanting, gecombineerd met strak vormgegeven hagen, kleurrijke bomen, struiken en uiteraard veel bloemen. Zo groen en natuurlijk mogelijk en gebruik makend van bestaande beplanting. De parkeerterruimte langs de Dwarsweg krijgt door open stenen een de landschapsarchitect. En er komen in de buitenruimte wel geraniums, hoewel dit soort geen enkele gelijkenis vertoont met de geraniums die de meesten voor ogen hebben. “Het zijn vaste planten, ze komen elk jaar terug en ze zien er prachtig uit.”

Wanneer na de zomer de bewoners verhuizen naar de Nieuwe Swinshoek, is de bestrating klaar. De beplanting wordt in het najaar aangebracht, zodat iedereen al in het voorjaar kan genieten van het groen en de bloemenpracht.

